

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul parohii cl. I 100.000 Lei
pe un an: „ cl. II 80.000 Lei

parohii cl. III 60.000 Lei
particulari . . . 60.000 Lei
în străinătate 150.000 Lei

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

ORTODOXIA ȘI VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

(Marginalii la o conferință publică)

Biserica creștină este unica instituție bi-milenară din societatea contemporană. Este o creație care depășește legile uzurii și închipuește, în lumea spiritului, ideea veșniciei. Formele ei văzute sunt, — prin asemănare cu icebergii — infimă parte din întregul formal și real din care este alcătuită.

Biserica creștină ortodoxă, ortodoxia, este constanta, pivotul, sensul, axa creștinismului. Prin formele sale și prin perspectivele conservatorismului ei activ, prin dogmatismul ei (noțiunile corespund realității chiar dacă sunt refuzate de frazele logice comune) prin simplitatea ei cu rezonanțe și profunzimi nebănuite, prin dragostea ei de viață, din care porcede și spre care se întoarce, ortodoxia este instituția mântuitoare a veacurilor și-a veacului nostru. Împlinind într-o ambianță de armonie sublimul necuprins al divinității și formele umane ale mântuirii prin stăruitoare virtuți, ortodoxia este unica valoare universală ca timp și spațiu, prin care se pot reconstitui virtuțile primare ale ființei umane și armonia cosmică după modelul edenic.

Ortodoxia este în afară de cutremurare și sens metafizic, cutremurare și trăire concretă. Creștinismul sau așezământul văzut al acesteia, Biserica este școala, casa și olimpul mântuirii noastre din succesiunile temporale. Biserica, trup pământean cu valoare bimilenară, trebuie apărută fiind unicul aspect văzut al permanenței divine în lumea trecătoare, dăinuirea ei strălucitoare fiindu-ne fiecăruia un reazim de nădejde și o unică măgulire, că putem participa și pe pământ la veșnicie, prin virtutea creștină și urmarea ortodoxă a mântuirii.

Valoarea internațională a acestui așezământ, care cuprinde „cheile” mântuirii noastre, și care se confirmă de două milenii este axioma dela care a pornit Prea

Sfințitul Episcop Nicolae în conferința sa: „*Ortodoxia și viața internațională*” ținută în sala cea Mare a Colegiului Academic din Cluj, în cea dintâi Duminică a Marelui post, Duminică Ortodoxiei.

Ierarhul plin de verva și mi-reasma graiului cronicăresc, care doinește gândul simplu și fulgeră întunecimile, Prea Sfințitul nostru Episcop Nicolae a dobândit virtutea cărturarilor patriarhi, care agonisând știrea și cetirea celor lumesti, prin aleasă cucernicie, s'au miruit și de harul Celui de Sus.

Dincolo de a fi „al nostru” — (în auditoriul select al sălii se afla printre alții I. P. S. S. Iuliu Hossu, al episcopiei surori care l-a felicitat în deosebi) — Prea Sfințitul Nicolae strânge în jurul persoanei sale chiar și admirația neprietenilor, necum lauda nestăvilită a rumânilor și fiilor săi duhovni-cești.

Prilejul conferinței sus amintite i-a fost oferit de „Societatea ortodoxă a femeilor române”, dimpreună cu „Frăția Ortodoxă Română”, și Frăția Ortodoxă Română a Studenților (F. O. R. S.) care au programat pentru toate Duminecile din Marele Post al Paștilor câte o conferință după serviciul Sf. Liturghii.

Tâlcuind rostuirea „Duminicii Ortodoxiei”, zi de praznic întru amintirea reșezării în cinste a sfințelor icoane după nebuneasca resmeriță a iconoclaștilor izaurieni, P. S. S. constată că „(icoanele) sunt izvorul cel tainic al cucerniciei care ne copleșește ori de câte ori intrăm într'un câț de modest lăcaș de închinare ortodoxă”. De aceea le și prețuim într'o atât de mare măsură, încât ne împodobim cu ele și casele noastre... dorind să așezăm în toate ale noastre un colț de biserică”.

„*Desigur sunt unii creștini care nu prețuesc icoanele decât după criteriul arheologic sau artistic... pentru creștinul cucernic însă toate icoanele sunt sfinte și frumoase. — Nu numai fiindcă au fost sfințite prin rugăciune preotească, ci mai ales fiindcă ele înfățișează chipuri ale lui Dumnezeu, obârșia ori cărei sfințenii.*” — „**Lui Dumnezeu ne închinăm cinstind icoanele, nu suntem deci idolatrii.**”

„*Ținta supremă a dreptei credințe și nevoința oricărui creștin este mântuirea sufletului și sălășluirea lui după moarte în corturile dreptilor unde „nu este durere, nici întristare, nici suspin”; căci după cuvântul Scripturii — ce va folosi omului de-ar dobândi lumea toată și și-ar pierde sufletul? — Totuși, nu e mai puțin adevărat că această țintă supremă n'o putem atinge decât trecând prin viața pământeană, viețuind în cinste și dreptate, în credință și iubire față de Dumnezeu, față de aproapele și față de noi înșine. Fericirea vieții noastre de dincolo e atârnată de frumusețea morală a vieții noastre de aici. Risipiți credința în judecata din urmă și'n dreptatea ce-o face — la sfârșitul veacurilor — Dumnezeu, și viața terestră se va prefăce într'un iad veritabil.*”

În cadrul acestor idei creștine, ierarhul conferențiar își pune și întrebarea: *ce rost are știința cu roadele ei. S'ar putea bănuși, că tâlcul este un evaziv sau curtenitor răspuns de circumstanță față de auditoriu. Dimpotrivă! Iată răspunsul: „Știința, cu minunatele ei iscodiri, are un rol dintre cele mai prețioase. Ea ne îmbie înlesnirile pentru o cât mai confortabilă existență a trupului nostru și în același timp ea poate ușura calea desăvârșirii sufletești a oamenilor.”*

„*Ținta supremă a dreptei credințe și nevoința oricărui creștin este mântuirea sufletului și sălășluirea lui după moarte în corturile dreptilor.*”

(Din cuvântarea P. S. S. Episcop Nicolae)

De felul cum este dirijată aceasta știință atârână totul: ea poate fi deci calea mântuirii sau o manifestare satanică. Știința este capabilă să realizeze lucruri mari și bune și rele: „Dacă stăpânul ei este un om al lui Dumnezeu, ascultându-l ea face lucru minunat și dimpotrivă — dacă stăpânul ei este un demoniac”.

Vor fi oameni cari vor zice că „religia este o chestiune personală”. Evident, ea este „chiar temelie personalității unui om”. Dar Legea lui Hristos nu zidește numai personalități, ci și națiuni.

Creștinismul, și în special ortodoxia este pivotul ființelor individuale și religia cea mai adecvată sistemului natural de state naționale. Ea garantează individualitatea și conservă familia naționalităților din tot globul. Ea este garanția verificată a armoniei internaționale și nădejdea în veșnicia de după mormânt. Prin ortodoxia, care și-a manifestat cu toate prilejurile dorința de a fi prezentă la opera de colaborare a credințelor și a năzuințelor omenești, se poate realiza înțelegerea și „buna viețuire” între neamuri.

Purpura ei este simplitatea și adâncul respect față de ființa umană, iar arma ei cea mai de preț e dragostea de adevăr.

Pentru starea și buna îndreptare a tuturor, P. S. Episcopul Nicolae, cu blândețea omului stăpânit de puterea virtuții, dă sfat deopotrivă celor mari și mici, ca să-și deschidă inimile și să înțeleagă. Pacea trebuie zidită în inimi și de acolo va crește în mințile și puterile noastre.

Limbajul fluent, icoanele plastice din întreaga vorbire, ca și miezul luminos al ideilor, cuprind tot atâtea nestemate ale gândirii episcopului academician.

Starea de apropiere sufletească, o adevărată comuniune

spirituală, creiate în timpul conferinței între Prea Sfințitul Episcop Nicolae și auditoriul reprezentat prin cele mai alese figuri ale culturii ardelenne, a fost rodul acestei cuvântări.

Cei ce au avut prilejul de a urmări firul ideilor și frumusețea expunerii, vor duce gândul înalt și ținuta spirituală a Prea Sfinției Sale ca să le împartă azimă sfințitoare

și mântuitoare în toate cercurile lor. Ca glasul bine vestitor, bine să vestească pretutindenea.

Cuvânt de bună apreciere avem pentru Corul liceului ort. de fete „Doamna Stanca” și Liceul ort. „Mitropolit. Simion Ștefan” care au încadrat conferința în frumoasele lor cântece.

Părintele GHEDEON

PATRU ANI DE BEJENIE (INVĂȚĂMINTE)

Poporul român, încercat de atâtea ori în trecutul lui istoric, n'a fost cruțat nici de data aceasta de nenorocirile și suferințele groaznicului războiu, ale cărui urme înfricoșătoare se văd încă.

Veacuri de-arândul neamul românesc a gustat din plin paharul amarăciunilor. Veacuri de-arândul a fost părtaș la lupte grele, la lupte atât de năprasnice, încât se părea că, de-odată cu sfârșitul lor, va dispărea de pe fața pământului. Neamul românesc știe ce înseamnă cuvântul „războiu”, se cutremură pentru grozăviile lui, pentru nenorocirile și suferințele ce lasă în urma lui orice războiu.

Poporul românesc știe și cunoaște toate acestea căci le-a trăit prin străbunii și prin părinții lui. Cu toate acestea, cu tot greul zilelor din trecutul istoric, neamul românesc a ieșit și s'a menținut deasupra valurilor involburărilor istoriei.

De unde a Juat Neamul Românesc aceea putere herculiană, de-a biruit tot răul trecutelor vremi? Care a fost izvorul acelei puteri miraculoase, care l-a ținut două milenii înfipt — cu tăria stejarului — în pământul strămoșesc? De unde vâjnoșia aceea, care l-a ridicat întotdeauna falnic și strălucitor.

Noi toți, cari trăim în mijlocul a-

cestui popor — prin el și pentru el — o știm și răspunsul fiecăruia dintre noi este unul singur: *Concepția de viață adânc creștină este izvorul rezistenței noastre naționale.*

În orice împrejurări, Românul este creștin în adevăratul înțeles al acestui sfânt cuvânt. Structura lui sufletească este totdeauna creștină și de aceea, în toate manifestările lui de viață se vede fața creștinătății așa că vorbind de ținuta poporului nostru, în toate împrejurările vieții lui putem spune că el are întotdeauna o ținută religioasă.

Hotărît lucru este deci, că poporul nostru în cei patru ani de războiu a avut o ținută religioasă atât în interiorul țării sau cum se spune „în dosul frontului” cât și pe câmpiile de luptă, ori unde ar fi fost acele.

Învățămintele ce le putem scoate din ținuta religioasă a poporului nostru în acești 4 ani de războiu, ne vor arăta dacă această ținută este de recomandat și pentru viitorul neamului, ori nu.

Neamul românesc se înfioară și se îngrozește când aude că o națiune a scos sabia împotriva alteia, căci știe că odată focul provocat să întinde și pârjolește întinderi neprevăzute. Așa a fost trecutul foc al războiului mondial din 1914 și tot așa văzut-am că a fost și focul a-

cestui nenorocit prăpăd. Totuși dacă neamului nostru i-a fost impus războiul, a știut să-l supoarte cu resemnare și deplină încredere în bunătatea Părintelui Ceresc, care vede toate, știe toate și toate le liniștește și le vindecă și alinează.

„Se vorbește de un nou război între națiunile mari”. „A început războiul în apus”. „Ziarele din țările apusului spun, că va fi de scurtă durată, că nu se amestecă toate națiunile și mai ales națiunile mici vor fi cruțate, vor fi ținute în afara războiului...”. Așa glăsuiau cetitorii de „jurnale” prin sate și orașe acum 5—6 ani, dar deodată un grai domol și bătrânesc răsună tremurând: „Veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie; luați seama, nu vă speriați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu este sfârșitul.”

„Căci se vor ridica popor peste popor și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciumă și cutremure pe alocurea. Ci toate acestea sunt începutul durerilor” (Mat. 24, 6—8). La auzul lor mamele și soțiile ridică înspre ochi celțul șurțelor și al basmalelor.

„Nu vă bociiți” le va dojeni bătrânul grăitor, ci — cum spune tot la sfânta carte — mai bine vă rugați ca Dumnezeu să ne ferească de năvălirea altor neamuri peste noi, „rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna sau în zi de Sâmbătă, căci va fi atunci strâmtoare mare, cum n'a fost dela începutul lumii până acum și nici nu va mai fi” (Mat. 20—21).

Dovada cea mai strălucită ne stă azi în față și este mult grăitoare. Am fost târați într'o luptă împotriva Națiunilor Unite: Anglia, America și Rusia, iar azi suntem tratați cu destulă dragoste în raport cu atitudinea conducerii noastre politice. Cui datorăm acest tratament, cum am spus: „cu destulă dragoste” oare nu ținutei adânc religioase a fiilor neamului, care nu cunoaște ura de rasă?

Iată de ce avem azi toată recunoștința și aprecierea marilor noștri aliați.

Din ținuta religioasă a poporului nostru a isvorit binefacerile de cari ne împărtașim acum.

Neamul nostru, pătruns fiind de sentimentele creștine nu și-a pierdut cumpătul în cele mai grele zile ale istoriei sale. Aceste sentimente au fost stavilă împotriva urei rasiale, de care s'au făcut vinovate atâtea popoare, cu mari pretenții de cultură și civilizație.

În anul durerilor noastre 1940, când trupul țării noastre a fost sfărțat fără milă, când fiii neamului pribegeau alungați dela căminele lor strămoșești mi-a fost dat să mă conving de sentimentele creștinești ale poporului nostru. Deși conducătorii de atunci ai vecinilor noștri din apus ne batjocoreau fiii neamului nostru și îi alungau fără milă peste vremelnica graniță dela Feleac, poporul românesc n'a tratat cu ură și răzbunare pe fiii națiunii vecine rămași între noi.

Mai mult încă: în toamna anului 1944, când a trebuit să fugim din calea hoardelor hitieriste, la câteva zile numai s'au adus — în Munții Apuseni — primii prinsonieri din honvezimea maghiară și au fost internați la cazarmile din Abrud. M'am nimerit de față la trecerea lor prin orașelul pomenit, care era plin de refugiați. Credeam că o să le facă, oamenii aceștia necăjiți și alungați pe drumuri, o primire de pomină. Din contră însă: când câțiva nescotiji au încercat să-i huiduiască, toată lumea a protestat: „Lăsați-i în pace, căci ei nu sunt vinovați cu nimic”.

Iată ținuta Românului! Deși cecece săvârșiseră acești honvezi la Lunca Arieșului nu a prea fost ținută creștinească, dar nici cel puțin „cavale-rească”.

Din ținuta religioasă a poporului nostru au isvorit deci, pentru întreg neamul românesc, mai întâi liniștea

FOILETON

Atitudinea Mântuitorului față de Vechiul Testament

„Să nu socotiți că am venit să stric Legea, sau Prorocii; n'am venit să stric, ci să împlinesc” (Mat. 5, 17). În aceste cuvinte Iisus, dela început, își precizează atitudinea față de cărțile sfinte ale neamului său. Departe de el gândul de a combate anumite porunci, a le desființa și înlocui cu altele, dimpotrivă: cât vor sta cerul și pământul, o iotă, sau o cirtă nu va trece, până ce nu se vor face toate” (Mat. 5, 18). Le recunoaște o valoare absolută, iar: „cel ce va strica una din aceste porunci foarte mici și va învăța pe oameni, foarte mic se va chema întru împărțirea cerurilor” (Mat. 5, 19).

Această precizare nu-i nici un mijloc de a câștiga bunăvoința ascultătorilor iudei, fii ai Legii, nici o justificare în fața atacurilor fariseice, că este un călcător al Legii, ci convingerea sa fermă.

Pe principiile Legii își clădește propria sa Evanghelie. Începutul predicii sale este: pocăiți-vă, că a sosit împărăția lui Dumnezeu.

Pocăința poate fi cerută numai dela omul

care are conștiința păcatelor, iar această conștiință are la temelie cunoașterea voinței lui Dumnezeu. Iudeii singuri puteau înțelege această chemare la pocăință, ei singuri cunoscând voința lui Dumnezeu descoperită în cărțile Legământului.

Socotește pe Iudei, ca pe ai săi, nu în înțelesul consăngenității, ci ca unii care au deja pregătirea spirituală necesară, ca să-l identifice și înțeleagă imediat.

Da, Mântuitorul vede în Vechiul Testament depozitarul voinței lui Dumnezeu.

Nu permite nimănui să calce poruncile. Cu câtă hotărîre combate și condamnă pe farisei și învățătorii Legii, cari răstălmăcesc poruncile după bunul plac, schimbând duhul Legii. Porunci menite a promova credința cea adevărată, a ridica viața morală din noroiul păcatelor, sunt făcute norme ale necredinței, rătăcirii și imoralității.

E indignat Mântuitorul cum prin respectul formeii, e maltratată și desființată fondul.

Și dacă adeseori a trebuit să se războiască cu fariseii, motivul a fost tocmai schimonosirea poruncilor Legii.

Consecvent rămâne și El până la sfârșit în atitudinea față de Lege. O respectă ca pe-o expresie a voinței divine. Se supune tuturor poruncilor. De drept și de fapt nu trebuia să fie sub

Lege. Luând asupra-și păcatele oamenilor, și pentru a nu produce nemulțumiri se subordonează Legii. Dela tăierea împrejur, până la anuala dare a templului toate le satisface.

E acuzat ce-i drept de călcarea repausului Sabatic și de hulă împotriva lui Dumnezeu. Acuze nedrepte. Acuze întemeiate pe interpretarea formalistă a Legii. Pentru farisei era o călcare a Sâmbetii, dacă Iisus a vindecat pe un slăbănog, sau un orb în zi de Sâmbătă, dar nu era călcare, dacă mergea la câmp să-și salveze o vită căzută într'o groapă, sau să se intereseze de cine știe ce treabă gospodărească. Era hulă împotriva lui Dumnezeu, că Iisus tălmăcind o pericopă mesianică din Isaia, a spus deschis în fața sinagogii: „azi s'a împlinit în fața voastră cuvintele profetului”, sau înainte de a vindeca pe slăbănogul din Capernaum, i-a zis: „iartă-ți-se păcatele tale”. Nici unul dintre cei cari îl acuzau însă nu-și dedea osteneală să pătrundă adâncul propovedaniei Domnului.

Ori ce om obiectiv trebuia să vadă în El și faptele lui un trimis al lui Dumnezeu, pe Fiul lui Dumnezeu. Deci acuzele de călcător al Legii sunt fără temei.

Totuși între Evanghelie și Lege e mare deosebire. Legea este numai chipul intunecat al Evan-

sufletească de care are mare lipsă un popor, care își dă fiii la moarte pentru fericirea generațiilor viitoare.

A isvorit apoi respectul și chiar dragostea celor împotriva cărora ne-am luptat.

A isvorit în sfârșit iertarea față de cei ce mult ne-au greșit și din această iertare decurge dorința sinceră a noastră de-a trăi în deplină armonie cu toți cei hotărâți de soartă

a trăi în mijlocul nostru.

Încă odată s'a dovedit că poporul românesc este adânc pătruns de cuvintele divinului Fiu ceresc, de cuvintele Mântuitorului cari glăsuiesc: „Pentru că ce va folosi omului, dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?“ (Mat. 16, 26).

Pr. GH. GLIGOR

Activitatea F. O. R. S.-lui

Sâmbătă 1 Martie a. c. a avut loc prima ședință ordinară a Soc. F. O. R. S. din anul 1946—47. Ședința a avut un caracter hristocentric, — întregul program contribuind la aducerea în conștiința tuturor a persoanei Mântuitorului. — După rugăciunea de deschidere „Să se îndrepteze“, — se face darea de seamă asupra Adunării Generale. — Păr. V. Șortan, vice-președintele societății, a făcut apoi evocarea istoric-dogmatică a evenimentelor ce au instituit praznicul Duminicii ortodoxiei. — Arătând lupta ce s'a dus, acum 11 veacuri, împotriva cultului sf. icoane, Păr. Șortan a evidențiat motivele pentru care ea nu a isbândit, ci dimpotrivă, a constințit venerarea lor, iconodulia. — Hotărârea celui de al VII-lea Sinod ecumenic le rezumă: „Cinstirea icoanei trece la original, și cel ce se închină icoanei, se închină persoanei celui pictat“. — Amintirea biruinței iconodule e sărbătorită în Dumineca I-a din Post, numită de atunci a ortodoxiei.

D-ra Zorica Lațcu a recitat apoi poeziile „Crucile“ și „Răpire“, — nestemate de simțire și trăire religioasă, prilejuite de persona Mântuitorului Hristos.

În lucrarea următoare „Iisus în poezia cultă românească“, Dra Aspasia Oțel a prezentat o impresionantă evocare a ființei și vieții lui Iisus, așa cum se oglindește ea în poezia noastră cultă. — S'au citat

poezii de Coșbuc, Goga, Blaga, Cerna, Pilat, Codreanu. Exemplele aduse, desăvârșite ca fond și forme, au fost prin profunzimea și sugestivitatea lor, un îndemn la contemplație și rugăciune, pentru deplină apropiere de Mântuitorul Hristos, izvor de viață, har și fericire pentru oricine. — Partea a II-a a lucrării, cuprinzând comentariul exemplelor date, va fi prezentată în ședința viitoare.

A urmat apoi poezia „Apocalipsa“ a D-lui Octavian Udriște, un tablou sguđuitor, un strigăt răscolitor, trezind conștiințele la realitatea crudă a lipsei de Dumnezeu și de suflet din lumea de astăzi. După câteva comunicări făcute studenților, Păr. duhovnic I. Bunea a extras, într'un scurt cuvânt, ideile-concluzii ale programului. Ședința se încheie, într'o atmosferă de înaltă trăire creștină, cu rugăciunea „Cu noi este Dumnezeu“. — Următoarea ședință a fost fixată pentru 8 Martie 1947.

I. Răileanu

Raportul d-lui Gheorghiu-Dej.

Domnul Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul Economiei Naționale. în calitate de președinte al Comisiunii Guvernamentale ce a purtat tratative la Moscova, a făcut un raport amănunțit asupra Convențiilor Economice încheiate între Guvernul Român și Guvernul URSS, în cursul lunii Februarie 1947.

Mulțămită publică

În temeiul hotărârii Consiliului Parohial din Șașa-Geamăna, județul Turda, aducem pe această cale cele mai călduroase și sincere noastre mulțumiri tuturor bunilor și generoșilor donatori din București, Timișoara și credincioșilor noștri, care, — în vremurile de azi atât de grele și tulburate de diferite curente sectare, în decursul anului 1946 ne-au ajutat benevol și cu toată dragostea să împodobim săraca noastră biserică.

Dăm mai jos tabloul cu numele donatorilor, denumirea și valoarea obiectelor donate:

Preot Teodor și Zanaida Bârșan, o icoană praznică pictată în ulei pe scândură cu ramă, 13.000 lei. Petru și Maria Nicoară-Tița, idem fără ramă, 12.000 lei. Petru și Ana Cioica-Pur, idem 12.000 lei. Nicolae și Paraschiva Butelanc, idem 12.000 lei. Filip și Maria Ianc, idem 12.000 lei. Valeria Breda, idem 12.000 lei. Petru și Iliia Matei Nat și Valeria Opișă, idem 12.000 lei. Pamfil și Floarea Honcaș, idem 12.000 lei. Dumitru și Sava Nicoară, idem 12.000 lei și costul sf. Antimis nou, 10.000 lei. Ioan și Valeria Matei, invalid, o Mirniță de lemn pentru botez, 15.000 lei. Dumitru și Iuliana Trif, un vas de porțelan pentru apă sfințită, 30.000 lei. Mai mulți enoriași, un Mirnitor din aramă argintată, 65.000 lei. Elena Ianc, o ceșcuță pentru apă caldă 5.000 lei. Sava Ianc-Bodiu, două ștergare de bumbac 50.000 lei. Dna Aurelia Postelnic din Timișoara, două sfeșnice pe sf. Masă de bronz, 100

mii lei. Dna Ecaterina și Dl Eugen Mitache, magistrat din București, o pereche de coroane argintate pentru cununie 75.000 lei, o perdea la ușile Impărătești 10.000 lei și 4 sfeșnice de masă 200.000 lei. Dnele Negrescu și Cornelia Armelaru din București, o perdea la icoană 10.000 lei o fată de masă mică lucrată în lână 40.000 lei, un șervețel pentru tavă 30.000 lei, un șervețel pentru sf. Impărtașanie și o limguriță 15.000 lei. † Dl Mihail Mitache, judecător din București, șase icoane pictate vechi 60.000 lei. Mama eroului Locot.-colonel Emil Albu din București o tavă rotundă de alamă pentru anafora 50.000 lei și o cruce mică de lemn 3.000 lei. Biserica „Stejar“ din București, două candelabre bune 60.000 lei și un complet de acopereminte pentru sf. Daruri 40.000 lei. Biserica „Popa Tatu“ din București, o cadelnită argintată 100.000 lei și o perdea de catifea la ușile Impărătești veche 50.000 lei.

Au mai donat: Dl Gheorghe Bârșan din București un kgr. de lumânări 15.000 lei și enoriașul Petru Nicoară-Tița un kgr. de tămâie 10 mii lei. Valoarea totală a donațiilor este de 1.147.000 lei.

Bunul Dumnezeu să le răsplătească din belșug pentru darurile făcute și să binecuvinteze acestea nobile fapte care vor servi drept piidă de urmat pentru toate inimile creștinești și românești.

Pr. Teodor Bârșan
adm.-paroh.

Filip Ianc
prim-epitrop.

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Consiliul Național catolic american trimite ajutoare pentru copii din România. Monseniorul Gerald

Patrik O'Hara, Episcop de Savannah-Atlanta (Statele Unite) și Nunțiu Apostolic în România, aduce la cunoștință următoarele: La 5 Februarie a. c. a sosit în țară un tran-

gheliei. Omul prin descoperirea Vechiului Testament, cunoaște și vede pe Dumnezeu ca prin oglindă în ghicitură, pe când în Evanghelie dela față la față.

Mântuitorul pornește dela Lege, ca dela ceva dat și cunoscut, pentru a desăvârși apoi descoperirea divină în Evanghelia sa. La aceasta se referă cuvintele: „am venit să desăvârșesc Legea.“

Era lucru firesc. Chiar și Vechiul Testament cunoaște etape evolutive în descoperirea dumnezeiască. Nici cultura, nici împrejurările de viață în care trăește poporul iudeu în epoca dării Legii, nu permitea o revelație masivă a tuturor adevărilor divine. Iudeii abea menținându-se în monoteism, erau copii în ale credinței religioase și moralei. După cum spune Apostolul Pavel Corintenilor, copii fiind după convertire, i-a hrănit numai cu lapte, temându-se a le da hrana evanghelică.

În domeniul credinței li s'au dat câteva porunci negative prin care se oprește idololatria și promovează închinarea lui Dumnezeu; în domeniul moral, porunci de opreliște dela anumite păcate grele. Nimic despre marile mistere ale credinței, nimic despre poruncile sfințeniei creștine. La distanță dela porunca Decalogului: „să nu

ucizi“, până la porunca „Predicii de pe munte“: „fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este“.

La venirea Mântuitorului după o pregătire atât de îngelungată prin Lege, poporul iudeu trebuia să fie capabil a primi desăvârșirea. Ba lumea întreagă era chemată a cunoaște revelația desăvârșită a lui Dumnezeu. Nu putea fi ceva mai desăvârșit, decât ca însuși Dumnezeu, să coboare pe pământ, să trăiască printre oameni ca om. În această trăire omul avea puțința să pătrundă adâncul însușirilor divine, voința divină în raport cu oamenii prin exemplul atâtor fapte, și prin învățătura pilduitoare.

Concomitent cu precizarea atitudinii sale față de Vechiul Testament, Iisus anunța prin câteva antiteze și în ce va consta desăvârșirea pe care o aduce Legii.

„Ați auzit că s'a zis celor de demult: Să nu ucizi; iar cine va ucide vrednic este de osândă.

Eu însă vă spun vouă, că oricine se mânia pe fratele său, vrednic va fi de osândă; cine va zice fratelui său raca, vrednic va fi de judecată sinedriului; iar cine-i va zice nebunule, vrednic va fi Gheena focului“ (Mat. 5, 21-22).

„Ați auzit că s'a zis celor de demult: Să

nu precurvești.

Eu însă vă spun vouă, că ori cine se uită la femeie, pofțindu-o, a și precurvit cu ea în inima lui“ (Mat. 5, 27-28).

„S'a zis“: aceste antiteze înseamnă porunca lui Dumnezeu descoperită prin Moise. „Iar eu vă zic vouă“ e porunca Mântuitorului. Puse față în față cele două porunci, veche și nouă, stau pe picior de egalitate. La Iisus era deci cea mai perfectă conștiință a dumnezeirii sale. Două porunci dumnezeiești ultima desăvârșind pe cealaltă, dată pentru slăbiciunea omului vechiu.

Așa înțelege Iisus să desăvârșească Vechiul Testament. Singure poruncile ceremoniale rămân în afară preocupărilor lui. Cel ce se închină lui Dumnezeu, dela El încoace, se poate închina ori unde cu duhul și adevărul, spune femeii samaritence la fântâna lui Iacob.

Din Legea veche, care reglementa viața sub toate aspectele face o lege nouă religios-morală, de o factură desăvârșită, obligatorie pentru întreaga omenire. Astfel devine El Domn al Vechiului Testament, adevăr pe care-l susține în fața fariseilor, fără ca aceștia să-l înțeleagă.

Prof. Dr. L. G. MUNTEANU

sport de 500 lăzi cu lapte deshidratat, donat de Secțiunea pentru ajutorarea regiunilor devastate de războiu din Consiliul Național Catolic de Asistență din Statele Unite. Laptele este destinat sugacilor și copiilor și va fi distribuit fără deosebire de rasă sau credință.

La Ministerul Agriculturii a avut loc a doua ședință a Comisiei interministerială de Comandament Unic pentru însășișmântări.

Cu acest prilej d. ministru Traian Săvulescu a făcut importante declarații asupra măsurilor luate pentru ca primăvara aceasta să nu rămână nici un petec de pământ nelăsământat.

În încheiere d. ministru Săvulescu a anunțat că s'au perfectat acordurile cu Statele Unite și în jurul datei de 1 Aprilie ne vor sosi la Constanța 25.000 tone cereale pentru însășișmântări și 160.000 tone pentru hrană.

Curând după aceste transporturi vor sosi și altele.

Aceste importuri, alături de cantitățile ce se vor obține grație nouilor măsuri privitoare la colectări, vor asigura împlinirea integrală a planului agricol.

EXTERNE

Tratatul de alianță franco-englez. Într'un cadru de simbolică sărbătoare a avut loc la Dunkerque semnarea tratatului de alianță pe 50 de ani între Franța și Marea Britanie. Acest tratat cimentează prietenia franco-britanică și constituie o povază împotriva unor noi încercări de agresiune.

D. Bidault a spus între altele: „Contribuim acum cu elemente esențiale la o pace justă și durabilă. De multă vreme, ne-am întâlnit în multe țări și pe multe mări, nu totdeauna luptând în aceeași tabără, dar acum suntem uniți cu marii aliați, cu Statele Unite, cu Uniunea Sovietelor, cu acele popoare care sunt numite mici și care astăzi sunt prezente în gândurile noastre“.

La rândul său, ministrul de externe al Marelui Britanii d. Bevin a declarat: „Nu promit niciodată nimic. Trebuie să așteptăm rezultatele până când mă voi înapoia. Sunt însă încurajat de faptul că voiu semna tratatul de alianță franco-britanic, ceea ce este de bun augur. La Moscova vom continua să construim scheletul a ceea ce va fi, sper o pace temeinică și permanentă“.

D. Marshall ministrul de externe al Statelor Unite, a plecat cu avionul la Moscova. Cercurile americane cred că toate divergențele ce s'ar ivi vor fi aplanate treptat pe măsura desfășurării lucrărilor conferinței.

Gestul Generalisimului Stalin. Prezidiumul Sovietului Suprem al URSS-ului a acceptat cererea președintelui consiliului de miniștri al URSS, Iosif Stalin de a fi eliberat de funcțiunea de ministru al forțelor armate ale URSS., având în vedere că el este împovărat într'o foarte mare măsură cu activitatea sa principală.

Prezidiumul Sovietului Suprem al URSS a numit pe generalul de armată Nicolae Bulganin în postul de ministru al forțelor armate ale URSS.

BISERICESTI

Pastorală I. P. S. S. Nicodim. I. P. S. S. Patriarhul Nicodim, a adresat credincioșilor din cuprinsul țării, o pastorală pentru ajutorarea celor ce sunt în suferință în regiunile lovite de secetă.

Dăm mai jos câteva fragmente:

„Prin alinarea suferințelor fraților noștri arățați-vă iubirea față de Dumnezeu, căci este scris: „cel ce iubește pe Dumnezeu, trebuie să iubească și pe fratele său“ (I Ioan 4, 21).

Deschideți mâinile voastre și întindeți brațele de ajutor fraților voștri ca și Dumnezeu să-și deschidă către voi mâna Sa plină de milă și îndurare.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți.

Academia teologică „Andreiană“ Sibiu. Continuându-se seria conferințelor organizate de Academia teologică „Andreiană“ din Sibiu, în ciclul „Biserica și Viața“, a vorbit Păr. Prof. Dr. Emilian Vasilescu cu titlul „Valoarea omului“.

Conferențiarul a arătat prețuirea omului în lumea antică și cea a

gânditorilor mai noi, și apoi a descris valoarea omului așa cum se desprinde ea din învățătura creștină, care ridică pe drept cuvânt omul la treapta de „făptură regească“.

În același cadru a vorbit și Păr. Prof. Dr. Teodor Bodogae despre „Prezența Bisericii în nevoile vremii“. Cu frumoase pagini din literatura patristică și mai ales din scrierile Sf. Vasile cel Mare, conferențiarul ne-a dat a înțelege să ajutăm din toată inima pe cel în suferință, așa cum a înțeles în multe ocazii Biserica, care a ocrotit pe orfani, a ajutat pe văduve și a sprijinit pe cei ne-căjiți și săraci.

Conferința a fost încadrată de două bucăți corale executate de corul Școlii Normale de fete „A. Șaguna“, sub conducerea d-nei Prof. Ciora.

Publicul asistent, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, Prof. I. Lupaș, Onisifor Ghibu, etc. a apreciat expunerea edificatoare și mișcătoare a Păr. Prof. Dr. T. Bodogae. De altfel suntem informați, că publicul va avea bucuria de a o cunoaște în întregime.

BIBLIOGRAFIE

„Foia Diecezană“, organ oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului și „Altarul Banatului“ revistă de zidire sufletească și de știință teologică, a aceleiași eparhii.

Desigur, cei mai mulți preoți ai noștri cunosc foia săptămânală religioasă care apare în cetatea de reședință a Prea Sfințitului Episcop Veniamin Nistor. Ea este organul oficial al episcopiei și a intrat decurând în al 62-lea an al existenței sale. E incontestabil, o vârstă respectabilă. În cursul îndelungatei sale apariții, „Foia Diecezană“ a adus reale servicii Bisericii ortodoxe și mai ales clerului din eparhia răsăriteană a Banatului. Ea apare și azi, tăind la raboj tot ce se petrece în viața bisericească din cuprinsul eparhiei și ducând, săptămânal, bunele povețe și îndrumări pe seama preoțimii de sub legiuita ascultare a Prea Sfințitului Episcop Veniamin.

Revista lunară „Altarul Banatului“ este în schimb tânără. A intrat abia în al treilea an al apariției sale, dar în acest scurt timp ea a izbutit să se impună ca una dintre cele mai bune publicații periodice ale sfintei noastre Biserici. Alcătuită mai ales de profesorii Academiei Teologice din Caransebeș, în frunte cu învățatul și neobositul Prof. dr. Petru Răzuș, revista „Altarul Banatului“ nu e lipsită nici de colaborarea unor iscusite condeie din alte centre eparhiale.

Preoțimea bănățeană poate fi bucuroasă că are — prin această publicație — un povățuitor de prestigiu în domeniul teologic-misionar și un atent informator și despre ceea ce petrece în viața bisericească din străinătate.

Redacția și administrația revistei „Altarul Banatului“ : Caransebeș, Academia Teologică. (—)

Conferințe Religioase

În cadrul Soc. Naționale a Femeilor Ortodoxe F. O. R. și F. O. R. S. va vorbi *Duminecă* 16 Martie, ora 12

De prof. univ. **Romul Cândea** despre „Constantin cel Mare“ în Sala „Vasile Pârvan“ din Palatul Universității.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 1431/1947.

Comunicat

Spre lămurirea tuturor se comunică următoarele:

Circulara noastră Nr. 625/1947 publicată în „Renașterea“ Nr. 7/1947

„VATRA“ Institut de credit și economii s. a. Cluj.

CONVOCARE

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Vatra“ s. a. din Cluj, sunt convocați în

a XL-a adunare generală ordinară

care se va ține în Cluj la 5 Aprilie 1947, ora 11 a. m. în localul propriu din Strada Regina Maria Nr. 47, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul Consiliului de administrație și cenzori despre rezultatul gestiunii 1946.
3. Aprobarea bilanțului și contului de profit și pierdere încheiat la 31 Decembrie 1946.
4. Descărcarea Consiliului de administrație și cenzori pe anul 1946.
5. Decizie asupra împărțirii beneficiului net și statorirea dividendei.
6. Alegerea unui membru în Consiliul de administrație pe 6 ani.
7. Alegerea alor 3 membrii ordinari și 3 membrii supleanți în comitetul de cenzori pe 3 ani.
8. Stabilirea jetoanelor de prezentă pentru membrii Consiliului de Administrație, retribuția cenzorilor, precum și a cheltuielilor de călătorie.
9. Eventuale propuneri.
10. Închiderea adunării generale ordinare.

Domnii acționari, cari voesc să participe la adunarea generală ordinară sunt rugați a-și depune acțiunile cel puțin cu 3 zile înainte de deschiderea adunării generale la casa institutului, sau la caseria Episcopiei ortodoxe române din Cluj.

Cluj, la 6 Martie 1947.

Consiliul de Administrație.

se referă la taxa pentru nou cununați pe anul 1947, iar nu la cele de pe anul 1946.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial dela 5 Martie 1947.

NICOLAE Const. Hașcău
Episcop secretar

Nr. 986/1947.

Circulară

Către toți P. C. Protopopi și C. Preoți din cuprinsul Eparhiei Clujului.

Din partea Administrației Financiare Cluj, am primit adresa Nr. 36646/1947, pentru a face cunoscută preoțimii și credincioșilor bisericii noastre spre conformare.

Adresa are următorul cuprins:

„Greutățile ce le întâmpinăm cu încasarea impozitelor datorită rezistenței la plată a contribuabililor, ne obligă a recurge la concursul tuturor instituțiilor cari prin sfatul și autoritatea lor, pot influența asupra acelor cari refuză a-și îndeplini obligațiunile de cetățeni.

Deoarece Biserica a fost întotdeauna, instituția de bază în Stat, care a avut de spus un cuvânt hotărâtor și astăzi am găsit că prin sfatul și indemnul ce-l va da dela amvon enoriașilor, va avea o influență însemnată în lichidarea impozitelor.

Pentru motivele de mai sus, Vă rugăm să binevoiți a cere P. C. Preoți să indemne pe credincioși să-și plătească impozitele, ca în felul acesta Statul să poată face față obligațiilor financiare.“

Cluj, la 8 Martie 1947.

NICOLAE C. Hașcău
Episcop secretar eparhial

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.